

2074**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 2 grudnia 2003 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu

Na podstawie art. 22³ ust. 2 i art. 22⁵ ust. 2 i 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1059, Nr 126, poz. 1069 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 124, poz. 1152) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 oraz z 2003 r. Nr 97, poz. 888) w § 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Stawki minimalne wynoszą w postępowaniu przed sądami administracyjnymi:

1) w pierwszej instancji:

- a) w sprawie, której przedmiotem zaskarżenia jest należność pieniężna — stawkę obliczoną na podstawie § 6,
- b) za sporządzenie skargi i udział w rozprawie w sprawie skargi na decyzję lub postanowienie Urzędu Patentowego — 600 zł,
- c) w innej sprawie — 240 zł;

2) w drugiej instancji:

- a) za sporządzenie i wniesienie skargi kasacyjnej oraz udział w rozprawie przed Naczelny Sąd Administracyjny — 75 % stawki minimalnej określonej w pkt 1, a jeżeli w drugiej instancji nie prowadził sprawy ten sam radca prawny — 100 % tej stawki, w obu przypadkach nie mniej niż 120 zł,
- b) za sporządzenie i wniesienie skargi kasacyjnej albo za sporządzenie opinii o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej — 50 % stawki minimalnej określonej w pkt 1, a jeżeli nie prowadził sprawy ten sam radca prawny w drugiej instancji — 75 % tej stawki, w obu przypadkach nie mniej niż 120 zł,
- c) za udział w rozprawie przed Naczelny Sąd Administracyjny — 50 % stawki minimalnej określonej w pkt 1, a jeżeli nie prowadził sprawy w drugiej instancji ten sam radca prawny, nie sporządził i nie wniósł kasacji — 75 % tej stawki, w obu przypadkach nie mniej niż 120 zł,
- d) w postępowaniu zażaleniowym — 120 zł.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

Minister Sprawiedliwości: *G. Kurczuk*

2075**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 2 grudnia 2003 r.

w sprawie wynagrodzenia za czynności doradcy podatkowego w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz szczegółowych zasad ponoszenia kosztów pomocy prawnej udzielonej przez doradcę podatkowego z urzędu

Na podstawie art. 41a ust. 2 oraz art. 41b ust. 2 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 86, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wynagrodzenie za czynności doradcy podatkowego w postępowaniu przed sądami administracyjnymi w sprawach obowiązków podatkowych, stanowiące podstawę do zasądzania przez

sąd kosztów zastępstwa prawnego, zwane dalej „wynagrodzeniem doradcy podatkowego”, oraz szczegółowe zasady ponoszenia kosztów pomocy prawnej udzielonej przez doradcę podatkowego ustanowionego z urzędu.

§ 2. 1. Wynagrodzenie doradcy podatkowego w postępowaniu przed sądem administracyjnym wynosi w pierwszej instancji:

- 1) w sprawach, w których przedmiotem zaskarżenia jest należność pieniężna, przy wartości przedmiotu sprawy:
 - a) do 500 zł — 60 zł,
 - b) powyżej 500 zł do 1 500 zł — 180 zł,

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052 oraz z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 i Nr 137, poz. 1302.

- c) powyżej 1 500 zł do 5 000 zł — 600 zł,
 - d) powyżej 5 000 zł do 10 000 zł — 1 200 zł,
 - e) powyżej 10 000 zł do 50 000 zł — 2 400 zł,
 - f) powyżej 50 000 zł do 200 000 zł — 3 600 zł,
 - g) powyżej 200 000 zł — 7 200 zł;
- 2) w pozostałych sprawach — 240 zł.

2. Wynagrodzenie doradcy podatkowego w postępowaniu przed sądem administracyjnym wynosi w drugiej instancji:

- 1) za sporządzenie i wniesienie skargi kasacyjnej oraz udział w rozprawie przed Naczelnym Sądem Administracyjnym — 75 % kwoty wynagrodzenia określonego w ust. 1, a jeżeli w drugiej instancji nie prowadził sprawy ten sam doradca podatkowy — 100 % tej kwoty, w obu przypadkach nie mniej niż 120 zł;
- 2) za sporządzenie i wniesienie skargi kasacyjnej albo za sporządzenie opinii o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej — 50 % kwoty wynagrodzenia określonego w ust. 1, a jeżeli nie prowadził sprawy ten sam doradca podatkowy w drugiej instancji — 75 % kwoty, w obu przypadkach nie mniej niż 120 zł;
- 3) za udział w rozprawie przed Naczelnym Sądem Administracyjnym — 50 % kwoty wynagrodzenia określonego w ust. 1, a jeżeli nie prowadził sprawy w drugiej instancji ten sam doradca podatkowy, nie sporządził i nie wniósł kasacji — 75 % kwoty, w obu przypadkach nie mniej niż 120 zł;
- 4) w postępowaniu zażaleniowym — 120 zł.

§ 3. 1. Koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez doradcę podatkowego ustanowionego z urzędu ponoszone przez Skarb Państwa obejmują:

- 1) opłatę w wysokości nie wyższej niż 150 % kwot wynagrodzenia, o których mowa w § 2, oraz
- 2) niezbędne, udokumentowane wydatki doradcy podatkowego.

2. Wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej powinien zawierać oświadczenie, że opłaty nie zostały zapłacone w całości lub w części.

3. W sprawie, w której kosztami postępowania został obciążony przeciwnik strony korzystającej z pomocy udzielonej przez doradcę podatkowego ustanowionego z urzędu, koszty, o których mowa w ust. 1, sąd przyznaje po wykazaniu bezskuteczności egzekucji.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.²⁾

Minister Sprawiedliwości: *G. Kurczuk*

²⁾ Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia utraciło moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 marca 2003 r. w sprawie wynagrodzenia za czynności doradcy podatkowego w postępowaniu przed Naczelnym Sądem Administracyjnym (Dz. U. Nr 56, poz. 504 i Nr 63, poz. 591).

2076

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 2 grudnia 2003 r.

w sprawie opłat za czynności rzeczników patentowych

Na podstawie art. 13 ust. 2 i 3 oraz art. 13a ust. 2 ustawy z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052 oraz z 2003 r. Nr 124, poz. 1152) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wysokość opłat za czynności rzeczników patentowych przed organami wymiaru sprawiedliwości oraz w postępowaniu spornym przed Urzędem Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej, zwanym

dalej „Urzędem Patentowym”, stanowiących podstawę do ustalenia kosztów zastępstwa, zwanych dalej „opłatami”;

- 2) stawki minimalne opłat za czynności rzeczników patentowych, wykonujących zawód w kancelariach patentowych oraz zatrudnionych na podstawie umowy cywilnoprawnej, zwane dalej „stawkami minimalnymi”;
- 3) szczegółowe zasady ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez rzecznika patentowego z urzędu, sposób ustalania tych kosztów, wydatków stanowiących podstawę ich ustalania oraz maksymalnej wysokości opłat za udzieloną pomoc.